

Arrest

nr. 219 114 van 28 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Sri Lankaanse nationaliteit, bent u Tamil van etnische origine en bent u een hindoe. U bent daarnaast afkomstig uit het dorp Tettathivu, in Kaluwanjukudi te Batticaloa (Mattakalappu). U voltooide het middelbaar onderwijs in Sri Lanka. Binnen uw familie was niemand betrokken bij het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Op 11 september 2008 huwde u met de Tamil man P.V. (O.V. nummer X, CG12/12341W). Uw echtgenoot werkte als landbouwer en verbouwde groenten en chili pepers. U was steeds een huisvrouw.

Uw zoon S. werd geboren op 30 juni 2009. U vernam van uw echtgenoot dat zijn jongere broer R. zich aansloot bij het LTTE, Karuna afdeling, in het verleden. U hebt uw schoonbroer nooit ontmoet en er is geen nieuws meer van hem sedert lange tijd. Sinds 2006 of 2007 steunde uw echtgenoot het LTTE. Hij voorzag hen van kledij en voedsel. Dit gebeurde echter voor uw huwelijk en u bent niet goed op de hoogte van de exacte activiteiten van uw man. Nadat Karuna zich afsplitste van het LTTE en in zee ging met de Singalese overheid, werd er actief gezocht naar voormalige LTTE'ers en hun aanhangers. Zo kwam ook uw echtgenoot in het vizier. Omdat uw echtgenoot ervan verdacht werd de LTTE eerder te helpen gesteund, werd hij gedwongen zich te melden in het Karuna STF kamp te Settimalayam in de loop van 2009. Daar diende hij een register te ondertekenen. Naar aanleiding van de problemen die uw echtgenoot lokaal kende, pendelde hij heen en weer tussen Colombo en Batticaloa. In Colombo was hij onbekend en had hij geen moeilijkheden met de Singalese overheid. Hij werkte als arbeider voor Singalezen en leerde Singalees spreken. U zelf hebt nooit in Colombo gewoond. In april of mei 2009 werd uw echtgenoot door leden van de Karuna groep thuis opgeroepen om naar het kamp te komen. Daar werd uw echtgenoot opgepakt en opgesloten. Na zes à tien dagen werd uw echtgenoot omwille van mishandelingen in detentie gehospitaliseerd in het ziekenhuis van Kaluwanjukudi. Hij was gekwetst aan de schouder en het dijbeen. Na een twaalfstal dagen werd uw echtgenoot ontslagen uit het hospitaal. Omwille van aanhoudende problemen met de Karuna groep verliet uw echtgenoot Sri Lanka vanuit Colombo in juni 2016. Hij bereikte via Turkije Griekenland, waar hij een tijdje verbleef en veel moeilijkheden kende. U reisde niet mee met uw echtgenoot toen, omdat uw zoon slechts één jaar oud was op dat ogenblik en de reis te moeilijk zou zijn voor het kleine kind. Na het vertrek van uw echtgenoot bleef u achter te Tettathivu waar u met uw moeder en uw zoon woonde. Ook uw broer woont nog steeds met zijn gezin in Kaluwanjukudi. U had vaak telefonisch contact met uw echtgenoot. Af en toe kreeg u thuis bezoek van leden van de Karuna groepering in burger. Zij vroegen naar uw echtgenoot en controleerden ook uw mobiele telefoon naar contacten met uw man. U ontkende te weten waar hij was en telkens dat u telefonisch contact had met uw man wiste u de gegevens. Op uw verjaardag in 2013 kreeg u opnieuw bezoek van drie kerels op een motorfiets. Ze gaven u een klap in het gezicht om u te dwingen te vertellen waar uw man bleef. U zwoer op het hoofd van uw kind niet te weten waar hij was. Hierna doorzochten ze het huis, maar troffen niets aan dat naar uw man kon leiden. Uw echtgenoot arriveerde in België en diende hier een eerste verzoek om internationale bescherming in op 20 februari 2012. Toen uw echtgenoot een verblijfskaart bekwam voor België in 2016, zetten uw echtgenoot en u alles in het werk zodat u uw echtgenoot hier in België kon vervoegen. U verkreeg uw Sri Lankaanse officiële paspoort op 25 april 2016. Op 21 december 2016 verliet u samen met uw zoon Sri Lanka. U arriveerde hier de volgende dag en uw echtgenoot haalde u op. Uw echtgenoot is in België lid van een Tamil vereniging. Zo neemt uw echtgenoot deel aan herdenkingsdagen voor de gesneuvelde Tamil martelaren in het Sri Lankaanse conflict. U bent niet actief voor deze vereniging. Uw dochter N. werd geboren op 3 oktober 2017 in Brugge. U dient hier een eerste verzoek om internationale bescherming in op 23 mei 2018. Het was niet uw eigen keuze om een verzoek in te dienen, maar omdat u en uw echtgenoot moeilijk behuizing vond in België werd u hiertoe aangezet door het Centrum voor het Algemeen Welzijn. Bij uw terugkeer naar Sri Lanka vreest u vervolging door leden van Karuna.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Sri Lankaanse paspoort en dat van uw zoon, een kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart, uw huwelijksakte en een vertaling daarvan, het geboortebewijs van uw dochter, een kopie van de Belgische verblijfskaart van uw echtgenoot, een kopie van postafgiftebewijzen, een foto van uw echtgenoot tijdens een manifestatie van de Tamil vereniging in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van de elementen aanwezig in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van

de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet aannemelijk te maken, en wel om volgende redenen.

Immers zijn uw verklaringen aangaande uw moeilijkheden in Sri Lanka op basis van het profiel van uw echtgenoot P.V. (O.V. nummer 6.961.90212, CG 12/12341W) niet eensluidend met de verklaringen van uw echtgenoot dienaangaande, waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst dient gewezen te worden op het element dat u toegeeft dat u noch iemand anders uit uw eigen familie ooit betrokken was bij het LTTE. U kende dan ook geen moeilijkheden met de Sri Lankaanse autoriteiten hieromtrent.

Dat uw echtgenoot en ook diens jongere broer ooit actief waren voor de LTTE kan u geenszins aantonen tijdens uw verklaringen op het CGVS. U legt geen documenten neer die een mogelijke band van uw echtgenoot met de LTTE kunnen aantonen, evenmin voor wat betreft uw schoonbroer Ra.. De kennis die u bezit over de werkzaamheden van uw echtgenoot voor de LTTE hebt u hoofdzakelijk vernomen via uw echtgenoot zelf. Zo zou uw echtgenoot voor jullie huwden de LTTE gesteund hebben met kledij en voedsel in 2006 of 2007. U vermeldt geen andere activiteiten van uw echtgenoot voor de LTTE. Na jullie huwelijk in september 2008 had uw echtgenoot geen activiteiten meer voor de LTTE. Gevraagd naar de activiteiten van uw schoonbroer voor de LTTE, ontkent u te weten wat deze man voor de LTTE deed en voegt u eraan toe uw schoonbroer nooit ontmoet te hebben. Uw kennis over uw schoonbroer en zijn betrokkenheid bij de LTTE blijft beperkt tot het gegeven dat hij lid was van de LTTE. U slaagt er bijgevolg niet in te overtuigen dat uw echtgenoot en schoonbroer daadwerkelijk betrokken waren bij de LTTE.

Ten aanzien van uw verklaring dat uw echtgenoot omwille van zijn verleden van sympathisant voor de LTTE geïnterviewd zou worden door plaatselijke leden van de Karuna groep in Batticaloa evenals door de Sri Lankaanse overheid, dient gezegd dat deze niet kan overtuigen. Hoewel u beweert dat uw echtgenoot in april of mei 2009 zes à tien dagen werd vastgehouden in een kamp van de Karuna groep in Gurukalmadam en vervolgens tien à twaalf dagen werd gehospitaliseerd, stemt uw verklaring echter niet overeen met deze van uw echtgenoot zelf (zie kopie blauwe map). U verklaart hierbij dat uw echtgenoot na jullie huwelijk in Sri Lanka nooit werd opgesloten in een gevangenis, maar wel in een kamp. U haalt geen andere momenten of periodes aan waarop uw man werd opgepakt, gearresteerd of opgesloten tijdens jullie huwelijk door leden van de Karuna groep.

Uw echtgenoot daarentegen beweerde in zijn persoonlijk onderhoud van 12 april 2012 op het CGVS dat hij in mei 2008 gedurende twee dagen werd opgesloten in het Kukkalmadam kamp en daarna tien dagen werd gehospitaliseerd. Vervolgens, in december 2009, zou uw echtgenoot zijn opgeroepen om naar het kamp te komen, waarna hij opnieuw werd opgepakt en vervolgens werd getransfereerd naar de gevangenis van Batticaloa waar hij tot mei 2010 werd opgesloten. Via tussenkomst van een advocaat zou uw echtgenoot zijn vrijgelaten. Gevraagd of uw echtgenoot al dan niet ooit tijdens uw huwelijk werd opgesloten in een gevangenis, ontkent u dat. Aangezien uw verklaringen en deze van uw echtgenoot aangaande zijn detenties in Sri Lanka niet eensluidend kunnen worden genoemd, zijn deze dan ook evenmin als geloofwaardig te beschouwen.

Uw verdere verklaringen aangaande uw problemen met lokale leden van de Karuna groep die u na het vertrek van uw echtgenoot uit Sri Lanka bleven lastig vallen met ondervragingen en huiszoekingen bij uw thuis, kunnen bijgevolg evenmin overtuigen daar zij onlosmakelijk verband houden met het profiel van uw man dat als ongeloofwaardig wordt geacht. Dat u thuis nog steeds bezoek zou hebben gekregen van leden van Karuna op zoek naar uw echtgenoot, kan u doorheen uw persoonlijk onderhoud niet concretiseren. Het is weinig aannemelijk dat uw echtgenoot met een dergelijk weinig overtuigend profiel nog zes jaar na zijn vertrek thuis zou gezocht worden. Uw verklaringen hieromtrent zijn vaag en oppervlakkig. Hoewel u naar eigen zeggen meermaals bezoek kreeg, kan u geen van de mannen identificeren. Nochtans werd u volgens uw verklaringen meermaals sinds het vertrek van uw man ondervraagd. U herhaalt slechts dat zij steeds weer naar uw man zouden hebben gevraagd en niet zouden gelooft hebben dat u ontkende te weten waar uw man was.

Wat er ook van zij, dat u na het vertrek van uw echtgenoot gedurende zes jaar naast enkele vragen naar uw man verder ongemoeid werd gelaten door de Sri Lankaanse overheid en haar aanhangers, toont aan dat u geen vrees hoeft te koesteren ten aanzien van deze autoriteiten. U maakt nergens in uw verklaringen melding van overige moeilijkheden met de Sri Lankaanse overheid. U werd zelf nooit opgepakt, gearresteerd of vastgehouden.

Na het vertrek van uw echtgenoot in 2010 kon u tot uw vertrek in december 2016 met uw moeder alleen in huis blijven wonen op hetzelfde adres waar u eerder ook met uw echtgenoot woonde zonder andere hindernissen dan af en toe ondervragingen van enkele Karuna leden naar de verblijfplaats van uw man. U kon uw gewone dagelijkse leven, weliswaar zonder de directe aanwezigheid van uw echtgenoot, verderzetten. Het gegeven dat u eveneens volgens de normale procedure vlot uw eigen officiële paspoort bekam en vervolgens via de luchthaven van Colombo zonder problemen Sri Lanka kon verlaten, bevestigt dat u niet geïsoleerd werd door de overheid met het oog op vervolging.

Ofschoon u de vluchtaanleiding van uw echtgenoot en u uit Sri Lanka baseert op Karuna en zijn groepering, blijkt u echter tijdens uw persoonlijk onderhoud weinig op de hoogte te zijn van de figuur Karuna en zijn getrouwen. Dit relativiseert opnieuw de ernst van de door u ingeroepen vluchtmotieven. Indien uw echtgenoot en u daadwerkelijk vervolging dienen te vrezen door Karuna en zijn groepering, kan verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn. Temeer u geboren en getogen bent in de regio waaruit ook Karuna afkomstig is en traditioneel veel aanhang kent onder de Tamils. Dit wordt ondersteund door objectieve landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier. Hoewel u weet dat Karuna onder Prabhakaran een leidinggevende functie bekleedde binnen de LTTE en dat hij zich uiteindelijk afscheurde van de LTTE, hebt u weinig weet van de verdere ontwikkelingen aangaande Karuna. Zo weet u niet welke politieke partij hij leidt in Sri Lanka. Noch weet u wat zijn huidige politieke rol is op nationaal niveau. U geeft toe niet te weten wat hij doet of waar hij verblijft. Verder kent u ook de werkelijke naam van Karuna niet, noch weet u vanwaar Karuna afkomstig is. Gevraagd of Karuna heden invloed heeft in de regio, beperkt u uw antwoord door te zeggen dat Karuna in 2015 eens de regio bezocht in kader van de verkiezingen.

Bovendien blijkt uit uw gedrag allerminst een nood aan internationale bescherming. U verliet Sri Lanka immers op 21 december 2016 en arriveerde in België de volgende dag. U dient echter pas een eerste verzoek om internationale bescherming in op 23 mei 2018, wat beschouwd kan worden als een laatstijdig verzoek. Immers van iemand die beweert een gegronde vrees te hebben voor vervolging of daadwerkelijk een risico loopt op ernstige schade en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt, in casu quod non. U geeft overigens toe dat u zelf niet de intentie had een verzoek om internationale bescherming in te dienen en dat het louter door toedoen van medewerkers van het Centrum voor Algemeen Welzijn is dat u uiteindelijk een verzoek indiende. U en uw echtgenoot konden met name geen geschikte behuizing vinden voor jullie gezin en zo kwam u terecht bij het CAW terwijl uw echtgenoot inwoonde bij een vriend te Antwerpen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

Tot slot dient nog opgemerkt dat het gegeven dat uw echtgenoot (O.V. nummer 6.961.90212, CG 12/341W) in België erkend werd als vluchteling, niet automatisch leidt tot de conclusie dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient op haar individuele merites beoordeeld te worden, rekening houdend met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard dat zij de beoordeling inzake uw verzoek in positieve zin kunnen wijzigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig verzoek te herstellen. Voor wat betreft uw identiteitsdocumenten, met name uw Sri Lankaanse paspoort, het paspoort van uw zoon en een kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart, een kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart alsook uw huwelijksakte en een vertaling daarvan; dient opgemerkt dat deze documenten slechts uw identiteit aantonen dewelke heden niet ter discussie wordt gebracht door het CGVS. Het geboortebewijs van uw dochter en een kopie van de Belgische verblijfskaart van uw echtgenoot, betreffen uw huidige gezinssamenstelling en verblijf in België. Dit betreft evenzeer de overige documenten die u neerlegde met betrekking tot uw woonplaats en verblijf in België op basis van de verblijfsstatus van uw echtgenoot in België. Deze documenten tonen louter uw verblijfsituatie hier aan en vormen geenszins een bewijs van vervolging noch van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. De foto van uw echtgenoot tijdens een manifestatie van de Tamil vereniging in België betreft de activiteiten van uw echtgenoot hier in België. U geeft toe geen dergelijke activiteiten te verrichten hier. Voor wat betreft de postafgiftebewijzen, de brief van het Sri Lankaanse parlamentslid en van het TMVP, dient gezegd dat dit documenten betreffen die uw echtgenoot eerder tijdens zijn verzoek neerlegde. Hieruit kan niet afgeleid worden dat u in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming. Uit aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt bovendien dat Sri Lankaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn. Deze documenten zijn bovendien slechts een kopieën, die door allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 4 december 2018 in een eerste middel een schending aan van "[a]rtikel 48/6, §5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hierna: de Vreemdelingenwet" en "[d]e artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoekster voert aan dat artikel 48/6, § 5, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) geschonden is, nu verwerende partij in haar beslissing weigert rekening te houden met de door verzoekster afgelegde verklaringen en de documenten die zij kon neerleggen. Zo haalt verzoekster aan dat haar in de bestreden beslissing verweten wordt dat "haar verzoek om internationale bescherming niet ernstig is omdat zij weinig kan vertellen over de geschiedenis en politieke betekenis

van Karuna en zijn groepering”, maar dat verwerende partij “*volledig voorbij [gaat aan] de gedetailleerde beschrijving van één van de invallen van diezelfde Karuna groepering bij haar thuis*”.

Verzoekster meent dat dergelijke verklaring van veel grotere waarde is dan haar eventuele kennis van de politieke betekenis en geschiedenis van de Karuna groepering, nu dergelijke kennis gemakkelijk kan worden ingestudeerd. Zij meent dat haar kennis van de politieke betekenis en geschiedenis van de Karuna groep aldus niet doorslaggevend is om een oordeel te vellen over haar aanvraag om internationale bescherming, haar kennis betreffende concrete gebeurtenissen die zij zelf heeft meegemaakt toen haar echtgenoot het land reeds verlaten had is dat des te meer.

Verzoekster wijst er voorts op dat zij een alleenstaande vrouw was die op regelmatige wijze geïntimideerd werd door leden van de Karuna groepering omwille van het loutere feit dat haar echtgenoot het land ontvlucht was. Zij haalt aan dat haar echtgenoot bovendien erkend werd als vluchteling en dat het logisch is dat zij ook geïntimideerd werd door dezelfde groepering als haar echtgenoot. Verzoekster stelt overigens nooit te hebben beweerd dat het de Sri Lankaanse overheid is die zij vreest, maar dat het om onafhankelijk opererende groepjes paramilitaire aanhangers van Karuna gaat.

Verzoekster betoogt dat zij tevens documenten kon neerleggen die er eerder voor zorgden dat haar echtgenoot de vluchtelingenstatus kreeg, zodat zij niet kan inzien dat diezelfde documenten die het CGVS er in 2016 van overtuigden dat de heer P.V. de vluchtelingenstatus verkreeg nu plotseling waardeloos blijken te zijn. Verzoekster kan evenmin inzien dat zij, indien zij samen met haar man naar België was gekomen en dus een levensgevaarlijke tocht met haar kind had ondernomen, wél in België had kunnen samenleven als erkende vluchteling met haar echtgenoot, terwijl het haar nu zo moeilijk wordt gemaakt. Verzoekster stelt vast dat zij hier wordt gestraft omdat zij het leven van haar kind niet onnodig in gevaar wou brengen bij een illegale overtocht via Turkije en Griekenland.

Verzoekster voert aan dat artikel 48/6, § 5, b) van de Vreemdelingenwet geschonden is, nu zij meent dat er helemaal geen rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. Zij legt uit dat het feit dat zij “*pas asiel aanvraag nadat dit haar door het CAW werd aangeraden doet niets af van de geloofwaardigheid van haar vrees voor de Karuna aanhangers in Sri Lanka*”, nu zij er vanuit ging dat “*zij in België veilig was omdat haar echtgenoot asiel had gekregen, en haar vluchtmotief volledig is afgestemd op hem. Het kan verzoekster als Sri Lankaanse huisvrouw nu eenmaal niet verweten worden dat zij de Europese asielwetgeving niet kent*”. Verzoekster meent dat het feit dat zij ervoor gekozen heeft om te wachten tot haar kind wat ouder was om haar echtgenoot in België te vervoegen eveneens een persoonlijke omstandigheid is.

Verzoekster benadrukt dat het feit dat haar echtgenoot erkend werd als vluchteling wel degelijk impliceert dat ook zijn rechtstreekse familieleden in gevaar zijn. Verzoekster legt uit dat zij hetzelfde huis bleef bewonen en er lastiggevallen werd louter omwille van het feit dat zij de echtgenote is van iemand die verdacht werd door de leden van de Karuna groep.

Verzoekster voert aan dat nergens in de bestreden beslissing iets te lezen valt over een onderzoek naar de mogelijkheid dat Karuna leden de echtgenotes van voor hen gevluchte personen na het vertrek van hun man blijven lastigvallen.

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Verzoekster betoogt dat zij een mogelijke strafprocedure riskeert ingeval van terugkeer naar Sri Lanka, gezien haar band met de LTTE door haar huwelijk met een omwille van LTTE-banden gevluchte persoon in Sri Lanka. Zij voert aan bij een eventuele opsluiting in een Sri Lankaanse gevangenis in onmenselijke omstandigheden terecht te komen en verwijst naar het bij verzoekschrift neergelegde document.

In een derde middel voert verzoekster een schending aan van artikel 8 van het EVRM. Zij meent dat wanneer verzoekster zou verplicht worden om met haar kinderen terug te keren naar Sri Lanka, terwijl haar man als erkende vluchteling in België moet blijven, de Belgische autoriteiten zich schuldig maken aan inmenging in de uitoefening van verzoeksters recht op een gezinsleven.

In hoofddeorde wordt gevraagd “aan verzoekster de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; In secundaire orde de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, genomen door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen op 30 oktober 2018, te vernietigen”.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende documenten:

“2. 'Notities van het persoonlijk onderhoud', CGVS, dd. 18/09/2018.
'Female Welikada prisoners protest', www.dailynews.lk, dd. 14/08/2018.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.1.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.2. Aangaande de vluchtelingenstatus

3.2.1. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst uit vrees voor problemen met de Karuna groepering omwille van de vermeende banden van haar echtgenoot met de LTTE. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoeksters asielaanvraag.

3.2.2. Vooreerst dient opgemerkt dat het gegeven dat verzoeksters echtgenoot P.V. in België erkend werd als vluchteling, niet automatisch leidt tot de conclusie dat verzoekster nood zou hebben aan internationale bescherming. De Raad benadrukt dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Elk verzoek om internationale bescherming dient op haar individuele merites beoordeeld te worden, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

3.2.3. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster ten tijde van de vlucht van haar echtgenoot in 2010 zelf meende dat zij geen vervolging diende te vrezen, nu zij ervoor koos in Sri Lanka te blijven (notities van het persoonlijk onderhoud van 18 september 2018 (hierna: notities), p. 6). Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat zij, indien zij in 2010 samen met haar man naar België was gekomen en dus een levensgevaarlijke tocht met haar kind had ondernomen, wél in België had kunnen samenleven als erkende vluchteling met haar echtgenoot, gaat verzoekster eraan voorbij dat het gegeven dat zij in Sri Lanka bleef er net op wijst dat zij geen vervolging vreesde omwille van de vermeende banden van haar echtgenoot met de LTTE.

Aldus moet worden vastgesteld dat verzoekster op het moment dat haar echtgenoot Sri Lanka ontvluchtte, geen vrees koesterde om te worden vervolgd omwille van zijn problemen. Hoe dan ook, benadrukt de Raad dat een vraag om internationale bescherming op individuele, objectieve en onpartijdige wijze dient te worden beoordeeld zoals voorzien bij artikel 48/6 § 5, alinea 1 a), hierbij rekening houdend met “*alle relevante feiten in verband met het land van herkomst*” en dit “*op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen*” (...).

3.2.4. De Raad hecht evenmin geloof aan verzoeksters voorgehouden vervolging – die steunt op de vervolging van haar echtgenoot – ná het vertrek van haar man uit Sri Lanka.

3.2.5. Zo maakt verzoekster niet aannemelijk dat haar echtgenoot zes jaar na zijn vertrek thuis, en zoveel jaar na het beëindigen van de oorlog, nog zou gezocht worden, temeer gezien zijn beweerde laag profiel. Er wordt niet in het minst aannemelijk gemaakt waarom de Karuna groep zo lang zoveel energie zou steken in iemand met een dergelijk laag profiel als verzoeksters echtgenoot, die zoals vele Tamils slechts eten en kledij gaf aan de LTTE (notities, p. 13). Verzoekster geeft evenmin informatie aan dat dit al gebruikelijk zou zijn. Bovendien blijven verzoeksters verklaringen over de bezoeken zelf vaag en oppervlakkig. Zo kon verzoekster geen van de mannen identificeren, hoewel zij meermaals bezoek kreeg en meermaals werd ondervraagd (notities, p. 7) en herhaalde zij slechts vaagweg dat ze steeds naar haar man vroegen en niet geloofden dat verzoekster niet wist waar haar man was (notities, p. 7). Verzoekster slaagt er aldus niet in de vermeende bezoeken van leden van Karuna op zoek naar haar echtgenoot te verduidelijken en aannemelijk te maken.

3.2.6. De Raad kan slechts vaststellen dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij na het vertrek van haar echtgenoot gedurende zes jaar, behoudens enkele vragen naar haar man, verder ongemoeid werd gelaten door de Sri Lankaanse overheid en haar aanhangers (waaronder de Karuna groep). Hieruit kan geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster worden afgeleid. Verzoekster kende geen andere moeilijkheden met de Sri Lankaanse autoriteiten of hun aanhangers, werd zelf nooit opgepakt, gearresteerd of gedetineerd en kon na het vertrek van haar echtgenoot in 2010 tot haar eigen vertrek in 2016 alleen met haar moeder in hetzelfde huis blijven wonen als waar zij met haar echtgenoot had gewoond (notities, p. 6, p. 15, p. 16). Verzoekster kon aldus haar gewone dagelijkse leven, weliswaar zonder de directe aanwezigheid van haar echtgenoot maar met haar familie, verderzetten. De vaststelling dat verzoekster volgens de normale procedure vlot haar eigen officiële paspoort bekam en vervolgens Sri Lanka via de luchthaven van Colombo legaal zonder problemen kon verlaten, bevestigt dat verzoekster niet werd geïsoleerd (notities, p. 7, p. 9, p. 15).

3.2.7. Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt nooit te hebben beweerd dat het de Sri Lankaanse overheid is die zij vreest, maar dat het om onafhankelijk opererende groepjes paramilitaire aanhangers van Karuna gaat, merkt de Raad op dat verzoekster zelf aangaf dat Karuna brak met de Prabhakaran en de LTTE en ging samenwerken met de Singalese overheid (notities, p. 12).

3.2.8. Ook de vaststelling dat verzoekster weinig op de hoogte is van Karuna en zijn groep, terwijl zij beweert vervolging te vrezen door deze groepering, ondermijnt de ernst van haar vluchtmotieven. Immers kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoekster zich over deze groepering zou informeren, indien zij en haar echtgenoot daadwerkelijk vreesden te worden vervolgd door Karuna. Dit klemt te meer nu verzoekster geboren en opgegroeid is in de regio waaruit ook Karuna afkomstig is en deze traditioneel veel aanhang kent onder de Tamils (Wikipediapagina “*Vinayagamoorthy Muralitharan*” in het administratief dossier). Hoewel verzoekster kon aangeven dat Karuna onder Prabhakaran een leidinggevende functie bekleedde binnen de LTTE en dat hij zich uiteindelijk afscheurde van de LTTE, wist zij niet welke politieke partij hij leidt in Sri Lanka, noch wat zijn huidige politieke rol is op nationaal niveau (notities, p. 12). Verzoekster stelde niet te weten wat hij doet of waar hij verblijft, kende zijn echte naam niet, wist niet vanwaar hij afkomstig is, noch of hij veel invloed heeft in verzoeksters regio (notities, p. 12-13). Verzoekster beperkt zich louter tot het stellen dat Karuna in 2015 eens de regio bezocht in kader van de verkiezingen (notities, p. 13).

3.2.9. Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat er volledig wordt voorbij gegaan aan haar gedetailleerde beschrijving van één van de invallen van de Karuna groepering bij haar thuis en dat dergelijke verklaring van veel grotere waarde is dan de politieke betekenis en geschiedenis van de Karuna groepering, nu dergelijke informatie kan worden ingestudeerd. Daargelaten dat verzoekster de bezoeken van de Karuna groep aan haar huis niet aannemelijk maakt (zie *supra*), merkt de Raad op dat dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoekster, indien zij daadwerkelijk bedreigd werd door de Karuna groepering, zich zou informeren over deze groep en de

invloed ervan bespreken met familie en vertrouwelingen, desgevallend met haar echtgenoot via de moderne communicatiemiddelen, teneinde het risico op gevaar te kunnen inschatten. Verzoeksters desinteresse in deze groepering wijst erop dat zij geen problemen kende met de Karuna groep.

3.2.10. Bovendien kan met het CGVS worden vastgesteld dat verzoekster pas op 23 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende, nadat zij reeds op 21 december 2016 in België was aangekomen en er bijna anderhalf jaar verbleven had. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat zij bij haar aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoekster zo lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is immers een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door haar geschetste vervolging. Bovendien stelde verzoekster dat zij zelf niet de intentie had een verzoek om internationale bescherming in te dienen en dat het louter door toedoen van medewerkers van het Centrum voor Algemeen Welzijn is dat zij uiteindelijk een verzoek indiende (*“door het problemen met het huis, anders had ik nooit een aanvraag ingediend maar door dat huis ik wist het niet”*, notities, p. 16).

3.2.11. Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat zij er vanuit ging dat zij veilig was in België omdat haar man asiel had gekregen en haar niet kan verweten worden dat zij de Europese asielwetgeving niet kent, merkt de Raad op dat hieruit blijkt dat verzoeksters echtgenoot wel degelijk bekend is met de procedure aangaande het verzoek om internationale bescherming. Dergelijk argument kan haar laattijdig verzoek niet rechtvaardigen.

3.2.12. De door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De door verzoekster neergelegde identiteitsdocumenten – haar Sri Lankaans paspoort, het paspoort van haar zoon, een kopie van haar Sri Lankaanse identiteitskaart alsook haar huwelijksakte en een vertaling daarvan – tonen hoogstens haar identiteit aan, wat niet betwist wordt. Het geboortebewijs van verzoeksters dochter, een kopie van de Belgische verblijfskaart van haar echtgenoot en de overige documenten die verzoekster neerlegde met betrekking tot haar woonplaats en verblijf in België op basis van de verblijfsstatus van haarechtgenoot in België, betreffen haar huidige gezinssamenstelling en verblijf in België, wat evenmin betwist wordt. De foto van verzoeksters echtgenoot tijdens een manifestatie van de Tamil vereniging in België betreft de activiteiten van verzoeksters echtgenoot hier in België. Gelet op voorgaande kan is niet aannemelijk dat verzoekster omwille van dergelijke activiteiten van haar echtgenoot in België zou worden gevisieerd door de Sri Lankaanse autoriteiten. Verzoekster werd immers niet gehinderd in haar administratieve demarches om het land te verlaten. Voor wat betreft de postafgiftebewijzen, de brief van het Sri Lankaans parlementslid en van het TMVP, dient vastgesteld dat dit documenten betreffen aangaande de problemen van verzoeksters echtgenoot. Zoals hierboven werd vastgesteld, maakt verzoekster geenszins aannemelijk dat zij in Sri Lanka werd gevisieerd omwille van de problemen van haar echtgenoot. Deze documenten kunnen aldus verzoeksters persoonlijke vrees voor vervolging niet aantonen.

3.2.13. Waar verzoekster in het verzoekschrift een schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert en meent dat zij een mogelijke strafprocedure en onmenselijke behandeling in de gevangenis (hierbij verwijzend naar het bij verzoekschrift neergelegd artikel *“Female Welikada prisoners protest”* van 14 augustus 2018) riskeert bij haar terugkeer naar Sri Lanka, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoekster aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoekster. Zoals hoger gesteld kan verzoekster niet aantonen in de negatieve aandacht te staan van haar overheden.

Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus *“Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka”* van 29 augustus 2017; COI Focus *“Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka”* van 29 mei 2018), dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten.*

Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”

3.2.14. Wat betreft de aangevoerde schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM, benadrukt de Raad dat dit enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Een loutere weigeringsbeslissing van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus houdt geen schending in van de desbetreffende artikelen. De bestreden beslissing strekt er immers op geen enkele wijze toe een inmenging in verzoeksters gezinsleven uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn.

3.2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

3.3. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.3.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.4. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Het middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

3.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

3.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK